U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: N. N. D.,** zastoupena Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem, se sídlem Praha 8, Sokolovská 161, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 47 Az 104/2003 - 30 ze dne 1. 4. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 47 Az 104/2003 - 30 ze dne 1. 4. 2004, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 2166/VL - 10 - P16 - 2001 ze dne 30. 10. 2002, jímž bylo zastaveno řízení o udělení azylu.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas a zda se jí tak lze věcně zabývat. Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatelka, jíž měl být rozsudek ze dne 1. 4. 2004 doručen do vlastních rukou, nebyla v místě, kde se zdržuje, zastižena. Zásilka obsahující tento rozsudek byla proto dne 28. 4. 2004 uložena. V úložní době si ji však stěžovatelka nevyzvedla. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla podána osobně dne 22. 6. 2004.

Podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů) za použití § 42 odst. 5 s. ř. s., nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V této právní věci byl tedy stěžovatelce do vlastních

rukou doručován rozsudek ze dne 1. 4. 2004. Byla-li zásilka obsahující kasační stížností napadený rozsudek uložena dne 28. 4. 2004, pak desetidenní lhůta podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. počala běžet na základě § 40 s. ř. s. den následující, tj. dne 29. 4. 2004, a uplynula dne 10. 5. 2004 (v pondělí), neboť poslední den lhůty připadl na sobotu dne 8. 5. 2004. Dne 10. 5. 2004 tak nastala zákonem předvídaná fikce doručení rozsudku, bez ohledu na děje následné. Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 24. 5. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána dne 22. 6. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně. Stěžovatelčino tvrzení obsažené v kasační stížnosti o tom, že jí byl napadený rozsudek doručen dne 14. 6. 2004, tak oporu v soudním spisu nenalézá, stěžovatelka přitom v kasační stížnosti způsob doručení napadeného rozsudku vyplývající ze soudního spisu nijak nezpochybňuje.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační stížnost jako opožděnou odmítl.

Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu